

Piret Zettur 50

Kelle kõlav elurõõmus naer kostab raamatukogu koridorides kõige kaugemale? Kindlamaid kandidaate selleks on alati heatujuline Piret! Rõõmsaloomuline olek ja avatud suhtlemine iseloomustavad teda samapalju kui asjalikkus ja konkreetsus. Ta teeb oma igapäevast tööd asjatundlikult ja leiab tekkinud probleemidele kiiresti häid lahendusi.

Pireti ametiülesanded alates 1990. aasta algusest, mil ta asus TÜ raamatukokku tööle, on olnud mitmekülgsed. Piret alustas tööd komplekteerimisosakonnas. Üle 10 aasta oli ta hoiuosakonnas (hiljem teenindusosakond), sellest perioodist on pärit Pireti hea fonditöö tundmine. Sealt tuli ta e-kataloogi laenusmooduli peaspetsialisti kohalt 2006. aastal infosüsteemide talitusse (hiljem osakonda) ESTERi halduriks ja edasi juba ELNET Konsortsiumi ESTERi üldhalduriks (2014–2018). Nüüd, infosüsteemide osakonna juhatajana, on ta end taas täielikult pühendanud TÜ raamatukogule. Pireti uus ametikoht on kaasa toonud uued valdkonnad, millega tal on tulnud ennast kurssi viia: juurast (autoriõiguse küsimused) ja avatud teaduse teemadest ekskursini füüsikasse (multispektraalfotograafia labori käivitamine), sinna vahele veel mahukate digiteerimisprojektide ja -tööde vedamine ning kogu raamatukogu IT infrastruktuuri toimimise eest hea seismine.

Piret on Tartu tüdruk – sündis 28. juulil 1970. aastal –, elas ja kasvas Annelinnas. Piretil on noorem vend ja noorem õde. 5–8-aastaselt tegeles ta tõsiselt peotantsuga Edgar Lepiku käe all. Kooliaastad veetis Piret Tartu 12. Keskkoolis (praegune Tartu Hansa Kool), mille lõpetas 1988. aastal, kui sini-must-valged lipud juba lehvisid. Koolis tegeles Piret heal meelel pallimängudega, võrkpallimängu oskus on senini alles.

Erialavalikut mõjutas kindlasti see, et raamatutega on Piret sõber olnud lapsest saadik. Lugema õppis ta 4–5-aastaselt, mil suur- ja väiketähti uurides ning kõrvutades hakkas kirjatähti lugema. Nukkudega ta palju ei mänginud, pigem luges raamatuid. Kunagi tegi Piret väiksema vennaga kokkuleppe, et kirjutavad oma nimed raamatutesse, ideeks oli „kelle nimi sees, selle oma on“ – loomulikult sai suurem ja targem Piret rohkem raamatuid.

Raamatukogundust õppis Piret aastatel 1994–1997, samaaegselt mitmete meie raamatukogu kolleegidega, Viljandi Kultuurikolledžis. Viljandiga on seotud ka Pireti suur huvi folkmuusika vastu. Üle kahekümne aasta on juulikuu neli päeva broneeritud Viljandi pärimusmuusika festivalile, kus on muusikat nautitud päikeses ja paduvihmas, uinutud Untsakate ja ärgatud torupilli saatel.

Pireti teadmisi, töökust ja positiivset energiat hinnatakse üle raamatukogu. Oma elurõõmu on Piret meiega aastaid jaganud UTLIB teatris, kus tema rollid ulatuvad mehelemineku eas preilidest kuni halastussurma pakkuvate vanapiigadeni. Sama usutavalt võib Piret üles astuda ka kaubajuudi rollis!

Oma kahele lapselapsele on Piret super vanaema ja neile parim aardejahi korraldaja! Juba aastaid on tal Tartu külje all suure aiaga majapidamine, kus ta toimetab ja remondib. Aga raamatud on Piretil ikka ja alati tähtsal kohal – raamat on õhtul (öösel) viimane asi, mida ta näeb ja hommikul esimene asi, mille kohvitassi kõrval avab. 2015. aastal pälvis Piret ELNETi aastaauhinna ESTER. Ta juhtis edukalt Tartu raamatukogude koostööd ja korraldas ESTER Tallinn ja ESTER Tartu süsteemide liitmiseks vajalike muudatuste tegemist Tartu kataloogis.

Soovime palju jõudu heade ideede teostamiseks!

Sinu osakonna kolleegide nimel
Anneli Sepp

Kaspar Kolk 50

2021. aasta 24. aprillil oma esimese juubelini jõudnud Kaspar Kolk lõpetas 1989. aastal Miina Härma nimelise Tartu II keskkooli ning alustas samal sügisel õpinguid Tartu Ülikoolis ajaloo erialal. Peagi pälvis tema huvi värskelt taasavatud klassikalise filoloogia eriala. 1992. aastal tuli ta ajaloo osakonnast sinna üle ja lõpetas klassikalise filoloogia I lennu 1996. aastal.

Kui Tartu Ülikooli raamatukogu vajas Mari Murdvee ootamatu lahkumise järel uut klassikalist filoloogi, kutsus Malle Ermel Kaspari tööle raamatukokku. 2008. aasta sügisel alustas Kaspar tööd raamatukoguhoidjana käsikirjade ja haruldaste raamatute osakonnas. Tema ülesandeks sai töö käsikirjakoguga, mida ladina sõnade *manu scripta* lühendina tähistab kohaviit Mscr.

Kaspari tähelepanu köitsid hiliskeskaegsete pärgamentkoodeksite fragmendid, mida oli kasutatud täitematerjalina hilisemate trükiste köitmisel. Peagi suunas ta oma tähelepanu jäägitult nendele: selgitas välja, millise teose katkendiga on tegemist, tegeles nende konserveerimise küsimuste ja sellega, kuidas teha need uurijatele kättesaadavaks läbi digitaalse andmebaasi. Tänu Kasparile teame nüüd, et vanimad Tartu Ülikooli raamatukogu käsikirjafragmendid pärinevad 9. sajandist, kuid enamus neist pandi kirja 13.–15. sajandi Saksamaal ja need olid osaks jumalateenistusega seotud või vaimuliku sisuga raamatuist.

Töö käigus avastas Kaspar raamatukogu määramata materjalide hulgas kaks restaureeritud lehte, mis viitasid väga vanale trükisele. Ta määras need osana Prantsuse teoloogi Petrus de Palude jutlusekogumikust, mis trükiti Baselis, Berthold Ruppeli trükikojas 1485. aastal. Nii sai raamatukogu juurde uue inkunaabli (kohaviidaga Ink 49).

2016. aastal alustas Kaspar paralleelselt tööd Tallinna Ülikooli Akadeemilises Raamatukogus ja hakkas uurima keskaegseid pärgamentfragmente, mis on hoiul Tallinna

